

πώς μπορείς να μ' αγαπήσεις;...

—Νομίζω πώς... Ίσως... ναί! μου άπάντησε ή νέα κί' άμέσως πρόσθεσε: Μόνο πώς παρακαλώ μη τόν πτες στους άλλους!

"Ας έξακολουθήσουμε σάν να μ'ήν ύπρχε τίποτε μεταξύ μας!
Της τό ύποσχέθηκα! Πετούσα από τή χαρά μου και τήν παραμονή πού θά άποβιβαζόταν: στό Κολόμμπο, τής πέρασα στό δάκτυλο ένα μονόπετρο δαχτυλίδι, τό όποιο φορούσα κί' εκείνη μου έδωσε τήν φωτογραφία της. "Ήταν μέ τήν στολή τής γυμναστικής του σχολείου, δέν είχε άλλη μαζί της και μου ζήτησε αγνώστη γιατί δέν ήταν τόσο έπιτυχημένη...

Τήν έπομένη φθάσαμε στό Κολόμμπο. Μέ θαρεία καρδιά, τήν παρακολουθούσα καθώς άποβιβάστανε. Σε μιά άκρη του καστρούματος ο Τζέρολδ σκόπιζε κρυφά τά δάκρυά του κ' οι άλλοι νεοί τήν χειρετόσαν με τά μαντήλια τους. "Αλλά έγω ήξερα πώς ο χαριετιός της άπευθυνόταν άποκλειστικά σε μένα! Είχαμε άκόμα τεσσάρων μερών ταξίδι. Η μέρες τώρα μου φαινότανσαν άτέλειωτες. Συνδεθήκαμε περισσότερο άναμεταξύ μας και τρώγαμε μαζί στο ίδιο τραπέζι. Ο Τζέρολδ μάς είπε πώς ήταν άρραβωνιασμένος, ή μνηστή του λεγόταν Ντίλις. Θεέ μου! Γιατί να μη μου τό πή προτήτερα;... Κατόπιν κί' ο Μπούλις κί' οι άλλοι, ένας-ένας άμολόγησαν πώς είχαν δώσει τό λόγο τους σε κάποιο κορίτσι. Η μιά λεγόταν Τζένου, ή άλλη Λούσυ, Ντόλλυ, δέν θυμούμαι τό όνομα τής άλλης. Τότε κί' έγω τούς είπα πώς ήμουν άρραβωνιασμένος. Μόνο, σύμφωνα με τήν παράκληση τής μνηστής μου δέν είπα τ' όνομά της. "Αν και δέν έβλεπα τί σημασία είχε να τό κρύθω!

Στόν προτελευταίο σταθμό περίμενα γράμμα της, σύμφωνα με τήν υπόσχεσί της. "Έκανα καρτέρι και μόλις είδα τό πλοίο-ριο του πιλότου μάς πλησίαζε, έσπευσα κοντά στο λουτρόμο και ζήτησα τό γράμμα μου. "Εκείνος μου παρέδωσε ένα μακρύ γαλάζιο φάκελλο. Εύτυχός τόν έβασα στην τσέπη μου, κοντά στην καρδιά μου, και πήγα στο τραπέζι. Θά διάβαζα τό γράμμα κατόπιν με τήν ήσυχία μου. Τόση ήταν ή εύτυχία μου, ώστε δέν θάσασα και όταν τελείωσε τό γεύμα είπα ξαφνικά:

—Θά σάς δείξω τήν φωτογραφία τής μνηστής μου!
—Κί' έγώ! Κί' έγώ! είπαν οι άλλοι. Κατόπιν ο Τζέρολδ πρότεινε:

—"Ακούστε! Θά καταθέσουμε ο καθένας μας μισή λίρα κί' όποιος έχει τήν πιο ώμορφη φωτογραφία εκείνος θά πάρη τό θραείο!

"Αμέσως όλοι θγάλαμε από τό πορτοφόλι μας τήν φωτογραφία τής αγαπημένης μας. "Ένα γενικό έπιφώνημα και μιά κατάπληξη ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό μας. "Όλες ή φωτογραφίες παρίσταναν τήν Φιλίπ με στολή γυμναστικής, του σχολείου! "Ήταν ή γενική μνηστή τής παρέας!

—Σταθήτε μιά στιγμή, κύριοι! είπα, και άνοιξα τό γράμμα της.

"Ίδου τί έγραφε:
«Με ανηφορείς, φίλε μου, άν δέν μπορώ να τηρήσω τήν ύπόσχεσι που σούδωσα! "Αλλά όταν έγινε ας, συναντήθηκα με τόν πρώτο άρραβωνιαστικό μου, με τόν όποιον είχα μαλώσει. Είδα πώς αγαπώ αυτόν καλύτερα και τά ξαναφτιάξαμε. "Ίσως τό παιχνίδι πού σάς έκανα έβλεπε, να σάς δώσω διαφορετικά όνόματα, δέν ήταν πολύ σωστό εκ μέρους μου, και σάς ζητώ αγνώστη. Σας εύχομαι να βρήτε μιά καλή σύντροφο του βίου σας. Η μέρες του ταξιδιού μου θά μείνουν άληθινότητες και θά σάς θυμώνα με άγάπη! Κρατώ τό δαχτυλίδι εις άνάμνηση. Με άγάπη, Φίλιπ».

Ξεροκατάπια, έθηξα και κατόπιν είπα:
—Προτείνω να χρημάσει του θραείου να δοθούν σε κανένα άουλο όρφανών! Κύριοι, φαντάζομαι πώς και σεις θά έχετε γράμματά σάν τό δικό μου! Ζητήσατέ τό από τόν λουτρόμο!... "Ένας-ένας οι νεοί σηκώθηκαν και σιωπηλό άπομακρύνθηκαν.

"Έτσι έληξε αυτή ή ιστορία. "Όστόσο, έγω έμεινα γεροντοπαλλήκαρο!

ΡΟΔΟΦΥΛΛΑ

ΣΚΕΦΕΙΣ ΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ

Τό κλασσικόν εινε ή ύγεια και τό ρωμαντικόν ή άρρώστεια !...

Η έλπίδα εινε ή δεύτερη ψυχή τών δυστυχισμένων.

"Ό,τι κανείς δέν τό καταλαβαίνει, εινε άδύνατον και να τό κατέχη.

Τά ποιήματα κάμνουν τόν ποιητή.

Τό πρώτο και τελευταίο πού πρέπει να ζητά ο καθένας από τό πνεύμα του, εινε ή άγάπη πρós τήν άλήθεια.

"Απ' άλλους τούς λαούς του κόσμου οι "Έλληνες όνειρεύτηκαν καλύτερα τό όνειρο τής ζωής !...

Η συμπεριφορά εινε ο καθρέφτης τής ψυχής.

Η μεγαλύτερες δυσκολίες βρισκονται εκεί πού δέν τό ύπατείνεμεθα.

Καθένας άκρύει εκείνο πού καταλαβαίνει.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΡΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

"Έλα, καρδιά, έδω να σε μαλώσω
Γιατί συνήθισες αιώνα να χτυπάς
Και μόλις από έρωτα γλυτώσω
"Εσύ άρχίζεις άλλη ν' αγαπάς!...

Δέν είδες επί τέλους τί τραβάω
"Απ' τούς δικούς σου τούς παλμούς κάθε φορά;
Με έκαμες να ζω γιά ν' αγαπάω,
Μου πήρες άπ' τά στήθη τή χαρά.

"Α!... δέν μπορώ, καρδιά, να σε κρατήσω.

"Εμπρός, έσυλλογίσθηκα πολύ...
Θά βρω άγοραστή να σε πουλήσω
Γιά να γλυτώσω από σέβανε τρελλή!...

"Επήρα τήν καρδιά μου και έθγηκα...
"Εμπρός μου άπαντά μιά κασταή
Γιομάτη ώμορφιά, καμάρι, γλύκα,
Μ' από καρδιά στα στήθη όρφανα!...

"Πουλάω τήν καρδιά μου, τής φωνάζω.
—Και πόσον τήν πουλείς;... —"Ήτηνά πολύ...
—Μά τί ζητάς;.. Βαθείά άναστενάζω
Και λέω: —Μονάχα ένα φίλι...

—Τήν παίρνω... Και τό φιλημα μου δίνει
Και παίρνε τήν καρδιά ή κασταή
Μά ύστερα σάν άρχισε γιά κείνη,
Τό στήθος μου να πάσχη, να πονή,

"Εκίνησα μιά μέρα ο καύμενος,
Τρελλός άπ' τής άγάπης τούς παλμούς,
Και λέω από έρωτα πνιμένος:

—Αυτήσού τούς πολλούς μου στεναγμούς
Και δός μου πάλι πίσω τήν καρδιά μου,
"Αν θές, αγαπημένη μου τρελλή,
Κί' έγω σού δίνω χίλια άπ' τά φίλια μου
Γιά να πληρώσω τό δικό σου τό φίλι!

Δέχτηκε... Τά φιλήματα πληρώνω
Και λέω... —Τήν καρδιά... Μ' αυτή γελά...
Μεγάλον ή καρδιά μου είχε πόνο
Γιά κείνη κί' άπ' αυτήν δέν ξεκολλά.

—Τήν έπαθα... φωνάζω, εις τ' άλήθεια
Κί' έπίασηκα, σάν έξυμνο πουλί!...
"Αχ! όποιου ή καρδιά χτυπά στο στήθεια,
Ποτέ του τήν καρδιά να μ'ήν ποτέ.

ΗΘΕΛΑ

"Ηθελα να μουν μενταπλιόν, πουλάκι μου, δικό σου,
Μ' ανατριχίλα ν' άκουμπώ τόν έσπρο τό λαϊμό σου.
"Ηθελα να μουν τό κομψό αυτό σου θραχιολάκι,
Νά σού κρατώ λαχταριστά τό άππρο σου γεράκι,
"Ηθελα να μουν ζώνη σου (ας εινε και πετσένια),
Νά σφίγγω τήν μερούλα σου πούνε δαχτυλιδένια,
"Ηθελα να μουν κί' έγω χρυσό σκουλαρικάκι
Νά κρέμωμαι περιήφανο στο τρυφερό σ' αυτάκι
Κί' σδες φορές δεξιά-ζεραά γυρίζεις τό λαϊμό σου,
Νά σειώμαι και να σού φιλώ τ' άφράτο μάγουλό σου.

ΑΛΛΟΘΡΗΣΚΗ

Τήν πρόσμενα στην πόρτα μας να θυγή
Και τήν φιλώ σ' άφράτο μαγουλάκι,
Μά στρέφει εύθως εκείνη με όργη
Κί' ένα τριχτό μοδ δίνει σκαμπιλάκι.
Χωρίς θυμό τής άπαντά... —Φανή!
"Αν θέλεις... "Έλα, χτύπησε με πίσω...
Μά σοú κληί δέν εισαι Χριστιανή
Πού δέν μου λές να σε ξαναφιλήσω!...

ΑΝ ΠΕΘΑΝΩ...

—"Αν άποθάνω, άγάπη μου, τής είπα, τί θά κάνης;
—Μη μου τό λές, γιά τό Θεό! Αυτό με θανατώνει,
Θ' αυτοκτονήσω στη στιγμή εάν εσύ πεθάνης,
...Μά...πριν πεθάνω...μ' άφησε και μ' άλλον ξεχαράννει!